

Література

1. Авдеева Т. Киотский протокол: за и против // Мировая экономика и международные отношения. - 2011. - №10. - С.88-98.
2. Близнюк А. Інноваційна стратегія розвитку вугільної промисловості Донецької області // Економіка промисловості. - 2011. - №1. - С.25-39.
3. Дюканова О. Гнучкі механізми Кіотського протоколу як джерело коштів для структурно-інноваційної перебудови національної економіки // Економіст. - 2010. - №8. - С.28-31.
4. Московська Н. Екологічна складова вступу до СОТ // Урядовий кур'єр - 2010. - №44 - С.14.
5. Пабат А. Неисчерпаемые ресурсы. Перспективы использования возобновляемых источников энергии в Украине // Деньги и технологии. Украинский промышленный журнал. - 2011. - №2. - С.22-25.
6. Шевчук В. Епоха Кіото: нові можливості і національна політика // Економіка України. - 2011. - № 46. - С.4-11.

Ісаєнков О.О., Ляшок Я.О.

ІНТЕГРАЦІЯ УКРАЇНИ ДО ЄС: ЕКОНОМІЧНИЙ І СОЦІАЛЬНИЙ АСПЕКТИ

Протягом останніх років міжнародна інтеграція перетворилася в одну з найбільш суттєвих закономірностей розвитку сучасного світового господарства. За сучасних умов жодну державу не можна виключити з процесу всезагального світового економічного розвитку. Інтеграційні прагнення та заходи держави повинні здійснюватися з метою досягнення гармонізації взаємозв'язку соціальних інтересів, підвищення конкурентоспроможності національної економіки і добробуту громадян.

При розробці тактичних і економічних завдань, що стосуються інтеграції в ЄС, Україна повинна враховувати досвід інших країн. Але необхідно пам'ятати, що економіка кожної країни має свої особливості, а інтеграційні процеси характеризуються своєю індивідуальністю і неповторністю. Саме тому беззастережним є прийняття вже готових, хоча і ефективних, інтеграційних моделей. Україна повинна бути їх співтворцем, брати активну безпосередню участь у оптимізації тактичних і стратегічних цілей і завдань. Економічна інтеграція є складним і тривалим процесом, послідовними етапами якого є формування зони вільної торгівлі, митного союзу, спільного ринку, валютного союзу тощо. Лише послідовне проходження зазначених етапів дасть змогу досягнути бажаних результатів.

У контексті інтеграції економічного простору України в європейський необхідним є наближення українського законодавства, норми та стандарти до законодавства Європейського Союзу, яке закладає міцну основу для подальшої економічної інтеграції. Спільні зусилля у напрямку Зони вільної торгівлі ЄС - Україна, ухвалення та реалізація економічних і торговельних норм та правил,

які сприятимуть посиленню торгівлі, інвестування іноземного капіталу у цю сферу, забезпечать більш швидкий вступ України до СОТ. Лише вдосконалена стійка законодавча база, що відповідатиме міжнародним нормативам та стандартам, створить стійкий плацдарм інтеграції України до ЄС.

Інтеграція України з ЄС буде відбуватися послідовно, виважено і стабільно лише за умови наявності чітко розробленої і впровадженої у життя зовнішньоекономічної політики. На сьогодні найбільш актуальними завданнями держави у проведенні виваженої зовнішньоекономічної політики є:

- регулювання розвитку зовнішньої торгівлі з безумовним дотриманням національних економічних інтересів України, підвищення ефективності зовнішньоекономічної діяльності в умовах інтеграції української економіки до світового господарства;
- сприяння розвитку експортного потенціалу, за рахунок розвитку високотехнологічних галузей, проведення політики імпортозаміщення;
- проведення політики протекціонізму у відношенні до вітчизняних виробників, які не є монополістами на внутрішньому ринку;
- забезпечення оптимальних умов для погашення зовнішнього боргу України та його обслуговування;
- впровадження високоефективної політики, що стосується соціальної сфери;
- вдосконалення законодавства в економічній сфері та наближення його до нормативних актів ЄС.

Під час інтеграції країни у систему світогосподарських зв'язків перед нею постає проблема, що полягає у суперечності між необхідністю інтегруватись у світову економіку, з одного боку, та необхідністю забезпечення гармонійного розвитку національної економіки, захисту національних економічних інтересів, внутрішнього ринку і вітчизняного виробника з іншого. Саме тому важливим є визначення основного кола економічних інтересів українського суспільства і можливості ефективного їх співставлення та поєднання з вимогами Європейського Союзу. Очевидним є те, що європейська інтеграція і вступ до ЄС не є одномоментним економічним і політичним явищем. З одного боку, для розвитку України як правової економічно розвиненої держави, вступ до ЄС є необхідним і відіграє ключову роль у подальшій долі країни, з іншого - не повинні ігноруватися інтереси українського народу, повинні бути передбачені усі наслідки, що з'являться після вступу. І все ж перспективи розвитку України залежать від подальшої її економічної орієнтації. На сьогоднішній день, перспективою на майбутнє обрано шлях, що веде до вступу в ЄС. Це тривалий процес, який вимагає мобілізації усього суспільства, кардинальної зміни його свідомості.

Отже, для України інтеграція до Євросоюзу - це рух держави до стандартів реальної, діючої демократії та цивілізованого, соціально орієнтованого ринкового господарства. Поки що Україна та ЄС погодилися інтенсифікувати політичні, економічні і культурні відносини, включаючи транскордонне співробітництво та спільну відповідальність у запобіганні та врегулюванні конфліктів. При цьому наголошується, що швидкість прогресу у відносинах буде повністю залежати від зусиль України та конкретних досягнень у виконанні зобов'язань

щодо спільних цінностей. Саме тому органи державної влади повинні врахувати всі зобов'язання, що взяла на себе держава перед ЄС і відповідно до них, розробити ефективну зовнішньоекономічну політику, впровадити її у життя, і лише після цього розраховувати на досягнення бажаних результатів.

Коваленко С.І.

ІНТЕГРАЦІЙНА МОДЕЛЬ ТРАНСКОРДОННОГО РЕГІОНАЛІЗМУ

В умовах направлення вектору економічної інтеграції європейських держав, в зовнішній політиці України відбулися значні зміни, які потребують розробки економічної стратегії в регіональній перспективі. Останні хвили розширення Європейського союзу в контексті трансформації структурних пріоритетів та глобалізації світової економіки, спричинили необхідність пошуку нових підходів до адаптації транскордонних регіонів до нових викликів, перш за все в плані зростання їх конкурентоспроможності. Як країна прикордонна до ЄС, Україна має як перспективи, так і відповідальність розвитку транскордонних відносин з метою виконання задач визначених Угодою про партнерство та співпрацю ЄС – Україна, що передбачує активізацію економічного росту транскордонних регіонів. Актуальність дослідження проблем транскордонної кооперації викликана, як поглибленням процесу регіоналізації України, посиленням ролі регіональної складової росту національної економіки, прагненням регіонів до розвитку міжрегіональних зв'язків, так і інтеграційними устремліннями України, кінцевою метою яких є її вступ до ЄС.

Від самого початку своєї незалежності молода українська держава декларувала своє прагнення стати на шлях європейської інтеграції. Позитивні зрушення у відносинах Україна - ЄС, наближення України до ЄС в окремих секторах економіки, активізація загального рівня двосторонньої співпраці, які відбулися за останнє десятиліття, не дають відповіді на основне питання. А саме, на питання перспектив членства України в ЄС, що вбачається Україною у якості основної мети цих відносин [1, с. 4].

У теперішній час на порядку денному України постає ключове питання вибору своєї власної стратегії розвитку відносин з ЄС, закріплення такої моделі цих взаємовідносин, яка б найбільше відповідала її національним інтересам. Закінчення у 2008 р. терміну дії Угоди про партнерство та співробітництво (УПС) між Україною і ЄС та заміна її на нову угоду є одним із ключових пунктів порядку денного сучасних відносин України з ЄС [2, с. 10].

Найбільш суттєвою відповіддю на внутрішні потреби України, особливо економічні, стало відкриття доступу українських товарів і послуг на спільний ринок ЄС, сприяння адаптації України до технічних стандартів ЄС, наближення стандартів у галузі санітарії та фітосанітарії, переорієнтація фінансової підтримки від безоплатних грантів до кредитного та інвестиційного фінансування, входження у транспортну та енергетичну мережі ЄС.

Каталізаторами реалізації політики транскордонного регіоналізму є євросре-